

Regeringen har netop i den forbindelse ikke villet blande sig i den forståelse, der måtte være imellem de parter, som har indgået overenskomstsmæssige aftaler om implementering af direktivet, om, hvilken udstrækning direktivets force majeure-bestemmelser skal have. Derfor er der i lovforslagets bemærkninger alene nævnt nogle helt oplagte eksempler, hvor der vil være ret til fravær i force majeure-situationer. Den nærmere afgrænsning må bero på rettens fortolkning af lovens force majeure-bestemmelse, som svarer til direktivets force majeure-bestemmelse.

Kl. 20.35

Hvad i øvrigt angår de bemærkninger, der har været fremsat under debatten her, så noterede jeg mig bare hr. Martin Henriksens spørgsmål om sømænd, og der er det helt korrekt, at der på helt samme vis er taget højde for deres forhold i en særskilt sømandslov, og derfor er de undtaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 23:

Forslag til folketingsbeslutning om nationalt forbud mod at tilsætte fytosteroler til rugbrød og pølser.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsat 1/11 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne starte med at sige, at der ikke skal være nogen tvivl om, at min og regeringens principielle holdning er, at det ikke er nogen god idé at blande medicin og fødevarer sammen. Derfor synes jeg bestemt heller ikke, at det er hensigtsmæssigt at tilsætte fytosteroler og fytostanoler til hverken rugbrød eller pølser.

Fytosteroler og fytostanoler tilsættes fødevarer med henblik på at reducere optagelsen af kolesterol hos personer, som har et forhøjet kolesterolindhold i blodet, og det er jo et, kan man sige, rent medicinsk formål. Jeg finder det altså højst betænkeligt, at man blander fødevarer og medicin. Hvis man har brug for at indtage noget medicin, så skal man gå til lægen og få den ordineret under lægeligt tilsyn og få råd og vejledning om dosering og også om eventuelle bivirkninger.

Med hensyn til fødevarer er det jo sådan, at dem har man direkte adgang til i detailhandelen, og man er så henvist til at hente information om produktet på emballagen.

I oktober sidste år deltog jeg i ministerråds-mødet, og der var så forslag om markedsføring af rugbrød og pølser tilsat fytosteroler og fytostanoler i henhold til reglerne i novel food-forordningen. Der var tale om to forslag om tilladelse til tilsætning til rugbrød og et forslag om afvisning af tilladelse til tilsætning til pølser.

Den danske regering stemte imod tilladelse til tilsætning til rugbrød og stemte for afvisning af tilladelse til tilsætning af stoffet til pølser. Afstemningen viste et kvalificeret flertal for afvisning, for så vidt angår pølserne, og derfor er det ikke rigtigt, når det af forslaget til folketingsbeslutning fremgår, at EU har besluttet sig for at tillade tilsætning af fytosteroler til pølser; det har EU rent faktisk ikke gjort og kan ikke gøre det, for det er afvist.

I Rådet kunne der imidlertid hverken samles kvalificeret flertal for eller imod tilsætning af fytosteroler til rugbrød, hvorfor det nu er op til Europa-Kommissionen at træffe en afgørelse om, hvorvidt tilsætning til rugbrød skal tillades, og der er således heller ikke, for så vidt angår rugbrød, givet nogen formel tilladelse.

Forbrugerne har selvfølgelig mulighed for, hvis det bliver tilladt, at fravælge brød, der er tilsat fytosteroler, idet der, hvis det bliver tilladt, vil være nogle mærkningsregler for disse pro-

dukter. De skal mærkes i henhold til Kommissionens forordning om mærkning af fødevarer og fødevaringredienser tilsat fytoestroler m.v. Det fremgår af det, at forbrugerne vil blive gjort opmærksom på virkningerne af produktet, og det skal fremgå, hvilken målgruppe produktet er tiltænkt.

Produkterne skal desuden mærkes med en advarselmærkning, hvorefter det vil fremgå, at indtag over 3 g pr. dag af tilsatte plantestroler og plantestanolol bør undgås, hvilket svarer til niveauet i anbefalinger fra Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler og Danmarks Fødevareforskning.

Kl. 20.40

Principielt er regeringen altså enig med forslagsstillerne i, at formålet med tilsætninger er medicinsk, og at det ikke er hensigtsmæssigt at sammenblende medicin og fødevarer.

Jeg kan imidlertid ikke støtte forslaget om en national regel om et forbud, idet det er et område, der er reguleret på EU-niveau. Derfor er det ikke muligt at indføre særskilte nationale regler. Vi kan altså ikke støtte beslutningsforslaget på grund af Danmarks forpligtelser i henhold til fællesskabet, og fordi forslaget om tilladelse til markedsføring af pølser med tilsatte fytoestroler allerede er behandlet i EU-regi.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtig, som ministeren siger, at det med pølser ikke gik igennem, og det er jo selvfølgelig kun godt.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad ministeren vil gøre for at forhindre, at der bliver tilsat medicin til rugbrød i Danmark. Pointen er jo, at de her fytoestroler i forvejen bliver tilsat en række fødevarer. Og næsten alle de, der har udtalt sig om det her i Danmark, siger jo, at der er stor risiko for, at selv de, der har brug for det, får for meget, og så er det også skadeligt.

Det er ligesom, jeg står tilbage med den der opfattelse af, at alle i Danmark er enige om, at det her er en dårlig idé. Vi er så bare nødt til at indføre det, fordi det har EU besluttet. Og nu ligger det mig uendelig fjært at give EU skylden for alt dårligt her i Danmark, men det er jo svært at finde en anden forklaring.

Jeg vil godt høre: Har ministeren slet ikke gjort sig nogen overvejelser om, hvordan man kan få den her udvikling stoppet?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil da gøre alt, hvad der står i min magt for at stoppe det.

Jeg håber ikke, Kommissionen vil tillade muligheden. Hvis det kommer så vidt, vil jeg da håbe, at det i hvert fald vil være sådan, at de, som producerer og sælger rugbrød i Danmark, ikke vil benytte sig af muligheden. Og der er der i hvert fald et første skridt, man kan tage, nemlig ved med en dialog med branchen at sikre, at det ikke er noget, man rent faktisk vil benytte sig af i Danmark, selv om det måtte være en legal mulighed.

Og endelig, hvis det alligevel skulle komme så vidt, kan man gå meget ind i hele spørgsmålet om mærkning, således at forbrugerne får en tilstrækkelig mærkning af de pågældende produkter, altså en tilstrækkelig tydelig mærkning og en tilstrækkelig indikation af, at det rent faktisk ikke er noget, man overhovedet burde spise, hvis det ikke er, fordi man har nogle særlige problemer. Og har man det, bør man heller ikke spise det, for så burde man gå til sin læge og få ordineret noget medicin i stedet for at indtage det gennem noget rugbrød, man har købt hos bageren eller i supermarkedet.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ministeren ikke kunne være enig i, at det måske var en idé, at man brugte den her meget berømte tænkepause til at gøre sig nogle overvejelser om, hvorvidt hele den måde, vi har indrettet EU på, er fornuftig.

Jeg kan nemlig huske, at det i nogle debatter om EU er blevet fremhævet blandt tilhængerne af EU, at EU skulle være særlig godt for forbrugerne. Og når man ser på det her og også en række andre tilfælde, får man jo den modsatte oplevelse. Er det alligevel ikke lidt underligt, at når man skal ud og forklare, hvorfor det her bliver tilladt i Danmark, så er det eneste argument, ministeren har for det, at det har EU besluttet? Det synes jeg er en skidt situation at være i, når man nu er begejstret EU-tilhænger.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er faktisk sådan, at det er en fantastisk fordel for Danmark, at der er EU-lovgivning på de

her områder. Danmark har sådan set selv ønsket, at der er EU-regler på de her felter. Det er i vores interesse og i danske forbrugeres interesse, at fødevarerlovgivningen i vid udstrækning finder sted på EU-plan, således at vi inden for det store fællesskab i Europa har nogle fælles regler om fødevarer sikkerhed m.v.

Så må vi acceptere, at der en gang imellem, og det er jo en sjælden gang imellem, er nogle regler, som vi ikke er helt tilfredse med i Danmark. Det meste af tiden får vi jo egentlig tingene nogenlunde sådan, som vi gerne vil have dem. Vi præger måske endda EU's beslutninger i ganske vid udstrækning på det her område, fordi vi ofte er foregangsland på området for fødevarer sikkerhed og fødevarer kontrol.

Kl. 20.45

Men jeg vil nu følge denne sag meget tæt. Og jeg skal gøre opmærksom på, at Danmark i øjeblikket har en skriftveksling med Europa-Kommissionen om en anden sag, nemlig om transfedtsyrer og det danske forbud mod tilsætning af transfedtsyrer. Og det er klart, at uanset hvad udfaldet af den sag bliver – jeg forventer, at det bliver sådan, at Kommissionen accepterer de danske argumenter – vil det jo danne grundlag for en overvejelse af, om EU's muligheder for at tillade særskilte regler på sådan nogle områder er tilstrækkelige eller ej.

Hvis det mod forventning ikke er sådan, at Danmark bliver imødekommet med hensyn til transfedtsyrerne, så må det give anledning til, at vi rejser debatten på EU-plan om, hvorvidt reglerne er tilstrækkelige, altså i retning af at give os mulighed for nationale særregler på områder, hvor vi finder det vigtigt.

Formanden:

Tak til familie- og forbrugerministeren. Så tager vi fat på ordførerrækken med fru Joan Erlandsen.

Joan Erlandsen (V):

I beslutningsforslag nr. B 23 lægges der op til at indføre et nationalt forbud mod at tilsætte fytoosteroler til rugbrød og pølser. Venstre vil dog henlede opmærksomheden på, at det på Ministerrådets møde den 24.-25. oktober 2005 imidlertid blev vedtaget ikke at godkende tilsætning af fytoosteroler til pølser. Derimod kunne der ikke med hensyn til tilsætning af fytoosteroler til rugbrød træffes beslutning med kvalificeret fler-

tal, hvorfor Kommissionen kan godkende eller afvise dette.

Danmark har hidtil stemt imod alle ansøgninger om tilsætning af fytoosteroler til fødevarer. Disse fytoosteroler tilsættes nemlig fødevarerne med henblik på at reducere optagelsen af kolesterol hos personer med for højt kolesterolinhold i blodet; det er jo i realiteten en sammenblanding af medicin og fødevarer. Og der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at Venstre finder det yderst betænkeligt med denne sammenblanding, hvorfor der da også er stemt imod alle forslag.

Man skal huske på, at medicin for det meste indtages under en læges vejledning, hvor fødevarer indtages under helt andre betingelser. Her er der frit valg på alle hylder, hvor forbrugerne må forholde sig til den mærkning, der fremgår af produktet. Og det skal her præciseres, at produkter med tilsatte fytoosteroler selvfølgelig skal mærkes med en advarselsmærkning om, at indtag over 3 g pr. dag af disse produkter bør undgås.

Men nu forholder det sig jo sådan, at Danmark er fuldgældigt medlem af EU og via dette medlemskab naturligvis er forpligtet til at leve op til de regler, der udstedes i EU-fællesskabet. Det er derfor op til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber at træffe en endelig beslutning om, hvorvidt man ønsker at tillade tilsætning af fytoosteroler i rugbrød, også selv om det ikke umiddelbart er i overensstemmelse med de danske ønsker.

Med de givne bemærkninger skal det understreges, at Venstre ikke støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

På en måde er det en meget enkel sag den her, for hvad angår indholdet i den sag, vi diskuterer, er vi jo rørende enige. Det, jeg bare sidder tilbage med, er en sådan lidt underlig fornemmelse, for mener Venstres ordfører, at det er rimeligt, at vi i Danmark, hvor rugbrød jo er en meget, meget basal fødevarer, skal tvinges til at putte medicin i den, vel vidende at det ikke er godt for nogen, men skadeligt for mange? Det kan jeg faktisk ikke helt forstå.

Og selv om man nu er EU-tilhænger, behøver man jo ikke at være tilhænger af alt, der sker i EU, og af alle de beslutningsprocesser, der er i EU. Så kunne det jo være, man kunne overveje, om noget af det skulle laves om.

(Kort bemærkning).

Joan Erlandsen (V):

Nu er det jo ikke sådan, at man tvinger folk til at spise det her rugbrød. Altså, man siger jo heller ikke, at det er noget, der skal tilsættes; det er jo noget, man kan. Men vi mener stadig væk, at det ikke er smart at gøre det her, og vi vil til hver en tid stemme imod nede i EU.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg er da meget enig i, at så langt er formynder-samfundet ikke kommet endnu, så vi bliver pålagt at spise et bestemt mærke rugbrød. Det er jo godt, også af hensyn til smagen.

Kl. 20.50

Men tilbage står bare det, som jeg gerne vil have et svar på: Er man i Venstre slet ikke i tvivl om, at de regler, man har for godkendelse af det her, er skadelige for både danskernes sundhed og EU's omdømme i den danske befolkning? Hvis nu begge dele er rigtige, var det så ikke en idé at bruge tænkepausen – den meget omtalte tænkepause, som må være en virkelig tænkepause, for der bliver jo ikke sagt meget i tænkepausen – til også at overveje, om de her regler måske burde laves om, sådan at man havde større mulighed for med udgangspunkt i de også forskellige kostvaner, der er i forskellige lande, at vedtage nationale regler?

(Kort bemærkning).

Joan Erlandsen (V):

Vi er nu engang fuldgyldigt medlem af EU, og at lave en national handleplan for det her kan vi ikke gøre.

Men det er helt klart, at vi er meget betænkelige ved den tilsætning og sammenblanding af medicin og fødevarer. Det må vi fastholde, og det vil vi stadig væk kæmpe imod, når vi kommer til EU-afstemningerne om det.

Formanden:

Tak til fru Joan Erlandsen. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører.

Karen Hækkerup (S):

Socialdemokraterne er for så vidt enige med Enhedslisten og vel også med alle andre partier i Folketinget om, at vi ikke ønsker fytosteroler tilsat vores brød, heller ikke selv om det bliver mærket, og også vel vidende at Fødevestyrelsen ikke har vurderet, at der var en tilstrækkelig

sundhedsrisiko til, at man altså har kunnet gå op imod EU i denne sag.

Vi er altså enige i, at vi ikke ønsker fytosteroler i vores brød. Vi er sådan set også enige med Enhedslisten i, at tænkepausen inden for EU-området bør give anledning til, at nogle af de her sager, som vi jo har haft nogle af, kan gøre, at man kan tænke sig om. Det er jo godt med en tænkepause, at man kan bruge tiden til at tænke sig om, og jeg vil sådan set meget gerne bakke op om Enhedslistens tanker om, at lige præcis på det her område kunne man tænke sig rigtig godt om for måske også at få ændret reglerne fremadrettet.

Nu er sagen jo ikke tabt endnu, og for at det danske Folketing kan lægge et så stort pres som muligt på ministeren, som jo har mulighed for at påvirke den her proces og forhindre, at Kommissionen ender med at tiltræde, at fytosteroler kan tilsættes, synes jeg, at vi må spørge ministeren, hvad han vil gøre aktivt for at forhindre det – og ikke, som ministeren siger, at han ikke håber, at det bliver tilladt.

Det er nemlig ikke nok at håbe, når man kan tage arbejdshandskerne på og prøve at påvirke udfaldet, for sagen er jo sådan set ikke tabt endnu, selv om vi alle sammen er enige.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg skal bare have en bekræftelse på, at jeg har forstået fru Karen Hækkerup rigtigt. Socialdemokraterne er indstillet på at overveje, at Danmark skal forsøge at få rejst en debat i EU om de muligheder, der i dag er for at gå foran, når det handler om fødevarer og fødevarer-sundhed. Der mener Socialdemokraterne, at det var en idé at bruge tænkepausen til at få rejst en diskussion i EU med henblik på at få reglerne lavet om, så man fik bedre mulighed for at gå foran som en enkeltnation.

Det vil jeg bare gerne have bekræftet, for vi skal jo også bruge den her debat til andet end at bekræfte hinanden i, at fytosteroler er en skidt ting.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil meget gerne bekræfte, at man, som hr. Per Clausen formulerede det, i sager som disse her, hvor f.eks. rugbrød er et levnedsmiddel, man spiser meget i Danmark, men som man måske ikke spiser så meget i andre lande, godt kunne gå ind og se på, om det i virkeligheden er ri-

meligt, eller om man i EU kunne arbejde for at få ændret reglerne, for det nytter jo ikke noget, at vi hver eneste gang bare sender aben ned til EU. Hvis der er noget i vejen med EU-systemet, så må vi også få det ændret der.

Jeg synes, tænkepausen kunne være glimrende til at finde ud af, om der er nogle ting i EU-systemet, som det virker i dag, vi ønsker at få ændret. Der var noget her, jeg i hvert fald godt kunne bakke op om.

Formanden:

Tak til fru Karen Hækkerup. Så er det hr. Martin Henriksen som ordfører.

Martin Henriksen (DF):

Jeg skal gøre det ganske kort. Som hr. Per Clausen også har redegjort for, er det jo interessant, at man – nu har alle ordførere selvfølgelig ikke været på talerstolen endnu – i hvert fald kan konstatere, at regeringen støtter forslaget, men ikke må stemme for det, og at Socialdemokraterne støtter forslaget, men ikke må stemme for det.

Dansk Folkeparti støtter så også forslaget. Jeg ved ikke, om vi ikke må stemme for det, men hvis det kommer til afstemning, så stemmer vi i hvert fald for det.

Vi synes selvfølgelig, det er en glidebane, at man begynder at blande medicin og fødevarer sammen, og det er også trist, at Folketinget ikke har en handlemulighed her for at beskytte danske forbrugere og effektivt gå imod det her.

Ministeren og regeringen kan selvfølgelig gå ned til EU-Kommissionen og bede dem pænt om at lade være med at godkende det her, men det er jo ikke sikkert, de vil lytte. Så vi foretrækker, at et flertal i Folketinget gør det, som de ikke må for EU, nemlig støtter Enhedslistens forslag.

Formanden:

Tak til hr. Martin Henriksen. Så er det hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 20.55

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu er det jo sjældent, at Enhedslisten forpasser en mulighed for at kritisere regeringen voldsomt.

Når man ser beslutningsforslaget, som jo er faktisk misvisende ved ikke at tage hensyn til, at der var den afgørelse om pølser, og for den sags skyld også ved at sige, at EU nu har besluttet at give tilladelse, når den sag om rugbrødet

kører i Kommissionen, ja, faktisk går så langt som til at bekræfte, at rugbrød og pølser er nationalspiser her i kongeriget – det kan der jo også være forskellige meninger om – ville jeg faktisk sige, at man i den forbindelse måske lige skulle løfte en pegefinger over for Enhedslisten.

Når det så er sagt, kan jeg kun fra konservativ side sige, at vi er meget, meget skeptiske over for og imod, at man beriger fødevarer på den her måde. Vi mener faktisk, at vi gerne vil anerkende den indsats, som man fra regeringens side har gjort. Det er jo sådan med EU, at man somme tider må tage det sure med det søde, men jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Per Clausen om, hvad han mener alternativet var. Hvis der på det her område overhovedet ikke var nogen form for regulering, som også bevæger sig over grænserne, er jeg bange for, at alternativet, de billeder, jeg ser, absolut ikke er særlig kønne.

Som sagt kan vi ikke støtte dette beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg synes da, det kunne være rart, hvis den konservative ordfører kunne forklare mig, hvilke ulykker det ville føre til for den danske forbruger, hvis vi i Danmark havde mulighed for at forbyde de her produkter, for det forstår jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Vi er da enige om, at det absolut ikke er positivt, at man skaber tvivl om produkterne på den her måde, som det sker. Nu er der selvfølgelig med mærkning en vis chance for, at forbrugerne kan gennemskue, hvad det drejer sig om, men vi så selvfølgelig helst, at det ikke var på hylderne i butikkerne i Danmark. Vi mener selvfølgelig også, at man fortsat skal arbejde for at gøre sin indflydelse gældende.

Jeg tror egentlig, at når alt kommer til alt, er hr. Per Clausen også klar over, hvordan forretningsgangen er i EU, og jeg mener faktisk, at man fra regeringens side har gjort de ting, man kunne forvente af regeringen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Forretningsgangen i EU er mig bekendt. Undertiden går det langsommere, end selv jeg havde forventet, og det er tilfældet i denne sag. Det gør

så ikke så meget, den må sådan set godt trække ud i al evighed.

Men det, der står tilbage, og som hr. Per Ørum Jørgensen jo ikke svarer på, er: Hvad ville i grunden være problemet ved, at Danmark havde mulighed for at forbyde den her tilsætning til rugbrød; hvad ville problemet være?

Jeg er med på, at et stort flertal her i Folketinget har været med til at indgå aftaler, der gør, at EU-reglerne nu er, som de er, men ville der være nogen problemer i, at de regler blev lavet om, sådan at vi i Danmark fik mulighed for at forbyde de her ting?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu er det jo meget sjældent, at vi er i en situation, hvor vi bliver pålagt nogle ting, som vi måske reelt ikke er interesserede i. Det skal retfærdigvis siges, at spørgsmålet om rugbrød jo er en afgørelse, der nu ligger i Kommissionen. Vi afventer den afgørelse, så derfor skal vi vel ikke drage for hastige konklusioner, så længe den sag endnu ikke er afgjort.

Men jeg mangler et svar fra hr. Per Clausen på, hvad alternativet reelt er til, at vi har et grænseoverskridende samarbejde på så vigtigt et område som fødevarer sikkerhed.

Formanden:

Tak til hr. Per Ørum Jørgensen. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal, selv om den konservative ordfører som sædvanlig ønsker at snakke med ministeren, når jeg går på talerstolen, blot sige, at jeg denne gang er helt enig med ministeren, hvad jeg jo altså ikke var ved den sidste anledning.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, også over for forslagsstillerne, at EU faktisk ikke har givet tilladelse til anvendelsen af det her stof.

Når så ministeren siger, at han vil følge udviklingen, håber jeg, at ministeren gør det, som han er blevet pålagt i Europaudvalget, nemlig prøver at arbejde aktivt med den her sag for at forhindre, at Kommissionen går hen og træffer den ifølge vores opfattelse forkerte afgørelse, nemlig giver tilladelse til at putte fytoestroler i rugbrød.

Kl. 21.00

Det mener jeg meget alvorligt, for jeg tror stadig væk, at det kan være muligt i denne proces at påvirke Kommissionen. Kommissionen er jo

ikke forpligtet til at give en tilladelse. Kommissionen er forpligtet til at træffe en afgørelse på et tidspunkt, men ikke forpligtet til at give en tilladelse. Det er Kommissionens eget ansvar.

Så kommer jeg til det, som hr. Per Clausen også har nævnt ved nogle lejligheder: Er der noget i vejen for, at vi bruger denne tænkepause til netop at diskutere den her type af ting? Det synes jeg bestemt ikke der er.

Jeg har faktisk også rejst det spørgsmål i Europaudvalget, og netop i den her type sager synes jeg, man skulle spørge sig selv: Sig mig lige engang, har vi den rigtige kompetencefordeling, når det drejer sig om den her type sager? Er det klogt, at Kommissionen har så stor en magt, når det drejer sig om den her type sager, som Kommissionen har i dag? Og er der derfor nogle områder, hvor vi faktisk skal ændre på beslutningsgangene? Det er noget af det, jeg synes, vi skal vurdere i forbindelse med tænkepausen. Det synes jeg er meget vigtigt.

Jeg er sådan set også enig med hr. Per Clausen i, at der egentlig ikke bør være noget i vejen for, at man tillod landene – så ville det jo ikke kun være os – at få nogle undtagelser på nogle enkelte områder. Det synes jeg ikke der er noget i vejen for, og jeg synes oven i købet, det vil jeg også godt sige til ministeren, at der er gode argumenter for det.

Det er jo en kendt sag, at det kniber med den folkelige opbakning til EU-projektet; det står måske i virkeligheden ikke værst til i Danmark lige i øjeblikket. Vi kan godt snakke om den grænseoverskridende handel og alt det der, det kan være udmærket, men nogle af de her sager, hvor man absolut går ind på ømme områder, set med Danmarks øjne, er jo ikke med til at skabe opbakning til projektet. Der er jo ingen grund til, at vi belemres med det.

I forbindelse med denne tænkepause håber jeg også, at ministeriet overvejer lidt, om der er nogle sager af den her art, hvor man må sige, at det her må vi altså rette op på i forbindelse med en eventuel ny traktat. På en eller anden måde kommer der jo et eller andet, noget skal der jo simpelt hen laves. Vi udvider nu til 27 lande, og så skal der ske nogle ændringer i den eksisterende Nicetraktat. Og jeg synes, det her er et oplagt eksempel. Der er også andre eksempler, vi arbejder med i udvalget, men jeg synes bestemt, at denne tænkepause skal bruges til at se, om vi skal ændre procedurerne, og om der er steder, hvor vi ønsker undtagelser.

Jeg vil meget gerne opfordre ministeren til – det var også derfor, jeg meget gerne ville have, at han hørte efter, og det kvitterer jeg for at han gør – at man prøver at kigge på, om der er ømme sager på forbrugerområdet, hvor det simpelt hen er klogt at sige, her skal vi have undtagelser, uden at vi nødvendigvis får hele systemet til at bryde sammen.

Det er klart nok, at nogle vil opfatte det som tekniske handelshindringer, og hvad så? Gør det så meget? Det kan da godt være, vi skal have nogle enkelte tekniske handelshindringer. Hvorfor skulle vi ikke have en handelshindring her, der sagde, at vi altså ikke vil markedsføre sådan et rugbrød i Danmark?

Og så vil jeg godt komme med mine principielle betragtninger. Vi har hele tiden støttet regeringens holdning på det her område. Vi er imod at sammenblande medicin og mad; vi synes direkte, det er skadeligt, at man putter medicin i sund mad. Vi mener, at det simpelt hen er en rigtig syg cocktail, at man gør den slags. Og derfor vil vi gerne sige, at vi skal gøre, hvad vi kan, for at det ikke sker, og gøre, hvad vi kan, for at blokere en udvikling. Og kan vi ikke blokere en udvikling, så skal vi dernæst prøve at overveje, når vi nu har en tænkepause, hvad vi kan gøre for at ændre de her procedurer, sådan at vi kan få nogle undtagelsesbestemmelser.

Jeg synes, det ville være relevant, hvis ministeren sådan kiggede sit område igennem og sagde: Her er nogle ømme sager. Det ville være udmærket, hvis vi kunne få nogle undtagelsesbestemmelser. Jeg mener, der sker jo ikke noget ved, at ministeren gør det. Jeg har ikke dermed sagt, at vi skal revolutionere hele traktaten med det udgangspunkt.

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det hr. Poul Henrik Hedeboe som ordfører.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg vil godt takke Enhedslisten for at have fremsat det her forslag; det synes jeg er meget passende. Jeg vil faktisk også takke ministeren for at have lagt an til en rigtig god holdning på det her felt, og jeg fornemmer, at det er noget, vi kan arbejde med.

Kl. 21.05

I SF er vi hårdt imod at tilsætte kolesterol-dæmpende medicin til fødevarer. Lad os nu sige det, som det er, i stedet for at give det et teknisk

ord: Det er kolesteroldæmpende medicin til fødevarer, og det gider vi ikke være med til. Det er simpelt hen en uting.

Når man skal have medicin, så lad en læge ordinere det. Det skal ind i nogle rammer, så det kan doseres ordentligt, det skal ikke spredes ud gennem fødevarer; det forvirrer. Motion og sund kost er et af midlerne, når man naturligvis skal bekæmpe et for højt kolesteroltal. Det skal ikke klares på den her måde, som går hen og skaber ubalancer.

Når vi så kigger på det her, og det er jo en EU-ting, vil jeg sige, at vores forhold til EU er sådan, at vi også skal være politikskabende dernede. Når der kommer nogle direktiver dernedefra, når der kommer nogle forslag dernedefra, skal vi ikke bare tage dem til os og sige: O.k., det blev sådan.

Nogle gange skal man sætte hælene i og slås, for det er den måde, demokratiet virker på, det er måden at skabe politik på. Det her er oplagt et område, hvor man skal sætte hælene i og sige, at her skal vi kæmpe rigtig meget for at få en anden holdning. Vi skal virkelig kæmpe der for at bryde grænserne lidt, vi skal slås hårdt for det. Det er måden at få sin politik igennem på, det er måden at få ændret nogle ting på, og det har vi pligt til at gøre i den her situation.

Jeg er klart også med på hr. Per Clausens spørgsmål om, hvorvidt vi kan bruge den her tænkepause til at tænke anderledes på sådan et område her. Det er vi helt med på, vi er helt med på at tage sådan nogle områder her ud og sige, at de er værd at slås for. Lad os få nogle andre procedurer ind på sådan et område her. Jeg kan ikke med min bedste vilje se sådan et produkt her som en teknisk handelshindring. Det er ikke det, der er definitionen på tekniske handelshindringer. Det er sådan en måde at smygge sig uden om nogle ting på.

At vores rugbrødsproduktion i Danmark ikke har lov til at tilsætte medicin, kan ikke falde ind under handelshindringer, og det må vi kunne fastholde i en dialog med EU. Så jeg er helt med på den linje, der sådan er tegnet her: Lad os gøre noget rigtig aktivt. Jeg fornemmer, at ministeren er kommet rigtig godt på vej, og i den videre behandling her skal vi have ham måske lidt længere på vej.

Formanden:

Tak til hr. Poul Henrik Hedeboe. Så er det hr. Per Clausen som ordfører for forslagsstillerne.

Per Clausen (EL):

Jeg skal da takke for mange positive udtalelser. For det første er jeg jo meget glad for, at der i Folketinget er fuldstændig enighed om, at det her med at tilsætte medicin til mad grundlæggende er dybt problematisk.

Der er nok i det her tilfælde særlig problematisk, fordi der er tale om konkret medicin, som, i hvert fald hvis man får for meget af den, er skadelig for alle, ikke kun for dem – måske inklusive mig selv – der har brug for at holde kolesteroltallet nede og derfor burde dyrke noget mere motion i stedet for at spise rugbrød af den her slags, men også skadelig for andre.

Det fremgår jo af meget af det materiale, der er lavet i forbindelse med den her sag, at selvfølgelig bliver det mærket, men det kan blive lidt uoverskueligt, hvis man hele tiden skal gå og kigge efter, hvad for noget medicin der er i de fødevarer, man spiser. Det er vi enige om, og det synes jeg er godt.

Jeg har også forstået, at ministeren vil arbejde hårdt for, at det, der står i det her beslutningsforslag som kendsgerninger, aldrig bliver det, og det er også godt. Jeg tror da også, at den debat, vi har i dag, selvfølgelig medvirker til at styrke ministeren i det synspunkt, at det er en vigtig sag.

Det andet, som jeg også synes har været meget positivt, har været, at der fra adskillige partiers side er blevet givet udtryk for det synspunkt, at det godt kunne være, at vi på forbrugerområdet – jeg vil så sige, at jeg også mener, at det i nogen udstrækning gælder på miljøområdet og enkelte andre områder – skulle overveje, om den måde, man har indrettet EU-reguleringen på, hvor det jo meget er det indre marked, der ligesom er det overordnede, styrende og bestemmende element, på alle områder er rigtig.

Kl. 21.10

Det er klart, at vi i Enhedslisten mener, det grundlæggende er forkert, men nu har det jo aldrig forhindret os i at lave politik sammen med folk, der kun var enige med os om mindre ting. Derfor synes jeg faktisk, det er meget positivt, at vi i dag kan konstatere, at der blandt de partier, der er i Folketinget, tilsyneladende er et flertal for, at der her var et område, man godt kunne overveje at gøre noget ved.

Det er i hvert fald en sag, som vi meget gerne medvirker til at forfølge, også på et mere generelt plan og med forståelse for og respekt for, at der blandt de partier, som giver udtryk for det synspunkt, selvfølgelig er partier, der grundlæg-

gende er EU-tilhængere. Nu vil jeg også sige, at hvis man ikke får gjort noget ved det her, så bliver livet som EU-tilhænger meget mere ubehageligt, end det allerede er nu, og selv om jeg selvfølgelig kunne glæde mig over det, så er det vist også meget rart, hvis man kunne opnå nogle resultater.

Det er så det positive i det, det er det fremadrettede, og det er jeg meget glad for. Det behøver selvfølgelig ikke at udelukke, at vi alligevel en dag her i foråret kommer til at stemme om det her konkrete forslag, og der må jeg jo så med beklagelse konstatere, at det nok bliver stemt ned. Men det vil selvfølgelig måske være et meget godt afsæt for den principielle diskussion, vi skal have om, hvordan vi skal indrette EU's beslutningsregler i fremtiden.

På den måde kan de her dårlige ting sammen med andre dårlige ting, der rammer de danske forbrugere, måske være med til at sætte gang i en hårdt tiltrængt diskussion, hvor vi kan få gjort op med den EU-konstruktion, vi har valgt at lave med det indre marked og den frie bevægelighed som det altoverskyggende og ene dominerende kriterium for, om ting er gode eller dårlige. Det ser jeg sådan set frem til.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 38:

Forslag til folketingsbeslutning om gratis og økologisk sund mad i skoler og daginstitutioner.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsat 18/11 2005).

Forslaget sattes til forhandling.